

ส่วนที่ ๒

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนามหภาค

๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบและการประเมินผล รวมทั้ง กำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะ อันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง อย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) แบ่งออกเป็น ๖ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติรวมถึงองค์กรภาครัฐ และที่มีใช่ภาครัฐ
- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมืองชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโต อย่างต่อเนื่อง
- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนา ในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กกะทัดรัด เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา เป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑.๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๑.๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๑.๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้ พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๑.๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อกมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๒. หมุดหมายการพัฒนา

๒.๑ มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

- หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

๒.๒ มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

- หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ

แข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาดได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ

เหมาะสม

๒.๓ มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๒.๔ มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

๓) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑) แผนพัฒนาภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่าง

ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำโดยการปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนอง ฝายและพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถเพิ่มปริมาณการกักเก็บ รวมทั้งพัฒนาแหล่งเก็บน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่เกิดผลกระทบจากดินเค็ม สร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร

๒) พัฒนาแหล่งเก็บน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ชี มูล โดยศึกษา สำรวจ และจัดหาพื้นที่เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำ ตลอดจนการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำ แม่น้ำในภาคและระหว่างภาค

๓) พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ และ ระบบสูบน้ำ อาคารบังคับน้ำ อาคารบังคับน้ำ คลองส่งน้ำ เป็นต้น

๔) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของคนยากจน โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มคนจนมีที่ดินทำกินของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกกระดับฝีมือ และอบรมให้ความรู้ เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้

๒) พัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสโดยเพิ่มสวัสดิการทางด้านสังคมให้กับกลุ่มผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลผู้พิการและผู้สูงอายุ และสนับสนุนการออมเพื่อสร้างความมั่นคงในบั้นปลายชีวิต ยกกระดับสถานพยาบาลขนาดใหญ่ให้สามารถดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ

๓) พัฒนาความรู้ ทักษะอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยกระจายการบริการด้านการศึกษาที่มีคุณภาพให้มีความเท่าเทียมระหว่างพื้นที่ เพื่อพัฒนาทักษะให้สามารถประกอบอาชีพและมีรายได้ ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับในพื้นที่เสี่ยง อาทิ จังหวัดขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู กาฬสินธุ์ อำนาจเจริญ มหาสารคาม อุดรธานี นครพนม และยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชนทั้งในชุมชนและเยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจากปลาน้ำจืดมีเกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่ายโรงพยาบาลในการคัดกรอง เฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดี พร้อมทั้งพัฒนาระบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

๕) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่พ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็กในด้านโภชนาการที่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นการพัฒนาเด็กในช่วง ๐-๓ ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

๖) อำนวยความยุติธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ โดยยกระดับการให้ความช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสด้านกฎหมายและคดีความ บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และเครือข่ายภาพประชาชนในการแก้ไขข้อพิพาทในชุมชนโดยสันติวิธี และสร้างการรับรู้กฎหมายเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในการปกป้องตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและเกษตรกร โดยสร้างความมั่นคงของเกษตรกรรายย่อยโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืน และเกษตรแปลงใหญ่ สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร พัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรและสถาบันเกษตรกร พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม นำร่องในจังหวัดกาฬสินธุ์ นครพนม บุรีรัมย์ อำนาจเจริญ มุกดาหาร ยโสธร มหาสารคาม สกลนคร อุบลราชธานี อุดรธานี ศรีสะเกษ และหนองบัวลำภู

๒) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง ในพื้นที่จังหวัดยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และศรีสะเกษ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่นๆ โดยปรับกระบวนการผลิตให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พัฒนาห่วงโซ่เกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต พร้อมทั้งขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ โดยส่งเสริมการผลิต การยกระดับราคาสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้แตกต่างจากสินค้าเกษตรที่ใช้สารเคมี และการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การส่งเสริมกระบวนการตรวจรับรองแบบมีส่วนร่วมในการตรวจสอบกันเองของสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตและชุมชน รวมทั้งการจัดทำโซนนิ่งระบบเกษตรอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม โดยนำร่องในพื้นที่ที่มีความพร้อมและเหมาะสม และเชื่อมโยงไปสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทยเพื่อขยายฐานรายได้ พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการผลิตที่เหมาะสม สนับสนุนการวิจัยและการพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพและการส่งออก จัดตั้งกองทุนเกษตรอินทรีย์ ตลอดจนมาตรการส่งเสริมตลาดสีเขียวในชุมชนและ

ท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Commerce) ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ (Zoning) และความต้องการตลาด โดยส่งเสริมการปลูกพืชผัก ผลไม้ และดอกไม้ ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาพันธุ์ การตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร การประชาสัมพันธ์และการจัดตั้งตลาดกลาง รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรสำคัญที่เป็นสารตั้งต้นในการแปรรูปผลิตสินค้า ในพื้นที่นาร่องจังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย และอุบลราชธานี ให้มีปริมาณมากพอและมีคุณภาพตามระบบมาตรฐานการเกษตรตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ และจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ และส่งเสริมการเลี้ยงโคนมคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และอุบลราชธานี และโคนม ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแพรงหญ้าและปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

๔) ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญของภาค โดยมุ่งลงทุนสร้างเศรษฐกิจบนรากฐานของการวิจัยและนวัตกรรมระดับสูง ในลักษณะสหวิทยาการ ที่ใช้ทรัพยากรฐานชีวภาพ (พืช สัตว์ จุลินทรีย์) รวมทั้งวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร ของเสียและน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์มปศุสัตว์ และชุมชน พัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง ก่อให้เกิดความก้าวหน้า และนวัตกรรมในมิติใหม่ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิรูปภาคเกษตร อาหาร สาธารณสุขและการแพทย์ พลังงานอุตสาหกรรมเคมี และภาคสังคม โดยพัฒนาให้นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และสกลนคร เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร ส่งเสริมการแปรรูปสมุนไพรในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม สุรินทร์ และอำนาจเจริญ โดยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ได้มาตรฐาน GMP พัฒนาระบบรับรองผลิตภัณฑ์สมุนไพรและสร้างแบรนด์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและส่งออกส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่และธุรกิจแนวใหม่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางตอนล่าง ด้วยการพัฒนาต่อยอดจากวัตถุดิบและของเหลือทิ้งทางการเกษตร/อุตสาหกรรม และฐานความหลากหลายทางชีวภาพไปสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เช่น เอทานอล พลาสติกชีวภาพ (bio-plastic) สารสกัดจากพืชมูลค่าสูง เอนไซม์/อาหารเสริมสุขภาพจากจุลินทรีย์ เป็นต้น รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางพลังงานระดับชุมชน จากการนำวัตถุดิบในชุมชนของเหลือทิ้งทางการเกษตร ขยะครัวเรือน มาผลิตเป็นพลังงานเพื่อใช้ภายในครัวเรือนหรือชุมชน และส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนในระดับชุมชน

๕) ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs ธุรกิจ Startup และวิสาหกิจชุมชน ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค ในพื้นที่เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก ได้แก่ จังหวัดชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มุกดาหาร เพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยเน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้วัตถุดิบในพื้นที่ รวมทั้งสนับสนุนความรู้ด้านกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม การพัฒนาช่องทางการตลาดในต้นทุนที่ต่ำโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น e-Commerce, e-Marketing เป็นต้น

๖) ยกกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มีศักยภาพให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค อาทิ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ และสกลนคร เป็นต้น โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนาเทคโนโลยีและงานศึกษาวิจัยสร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่า พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่นๆ ยกกระดับผู้ประกอบการและนักออกแบบรุ่นใหม่ ให้มีทักษะ มีความรู้ความสามารถทั้งการออกแบบและการจัดการ

เพื่อให้สินค้ามีความหลากหลายและทันสมัย สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

๗) พัฒนาเมืองศูนย์กลางจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่ โดยจัดระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและกิจกรรมเศรษฐกิจในเมือง จัดระบบบริการสังคมที่ได้มาตรฐาน ที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ให้ความสำคัญต่อการผังเมือง การเพิ่มพื้นที่สีเขียวความสะอาด และดูแลความปลอดภัยของประชาชน และรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ

๘) พื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ต้นน้ำในพื้นที่จังหวัดเลย อุดรธานี สกลนคร ชัยภูมิ และนครราชสีมา โดยกำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่อนุรักษ์และพื้นที่ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ให้ชัดเจน ส่งเสริมประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟู ปกป้อง และป้องกันการบุกรุก เพื่อรักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำและป้องกันการชะล้างพังทลายของดินรวมถึงการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ

๙) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ในการพัฒนาภาค โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษา หน่วยงานด้านการวิจัยพัฒนาที่กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ สร้างความเชื่อมโยงสถาบันการศึกษา และภาคเอกชนเพื่อพัฒนาเครือข่ายของอุตสาหกรรมในลักษณะคลัสเตอร์ สนับสนุนสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยในชั้นประยุกต์และทดลองเพิ่มขึ้น ทั้งการจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การทำวิจัยตลาด กานทดสอบผลิตภัณฑ์ และโรงงานนำร่องเพื่อให้สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชนในการสร้างสรรค์กิจกรรมหรือเทศกาลประจำถิ่นในแต่ละเดือนในพื้นที่ต่างๆ โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ และแหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่างๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) ส่งเสริมการขายแพ็คเกจขายदारท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล ส่งเสริมการตลาดแบบมีเป้าหมายเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม กลุ่มสุขภาพสตรี เป็นต้น

๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการจัดการแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่ดึงดูดเด่นหรืออัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่มาสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และเชื่อมโยงสู่ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งชาวไทยและต่างประเทศ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุนทางวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความจดจำและสร้างความโดดเด่น ลอกเลียนได้ยาก พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการท่องเที่ยวให้เป็นมืออาชีพ รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์ขนถ่ายนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยวดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตกลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุดรธานี-หนองบัวลำภู-หนองคาย-สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่ง

ท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวในมีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อนชมทัศนียภาพและวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling/Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมหรหรรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนากิจการเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงานและรายได้ เน้นพัฒนาผู้ประกอบการด้านการจัดการและทักษะทางภาษาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น

๔) พัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดขอนแก่น ภาพสินธุ์ อุทธธานี หนองบัวลำภู และชัยภูมิ โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ และมีชีวิต ออกแบบจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วมมีความสุข รื่นรมย์เสมอ (play and learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจศึกษา วิวัฒนาการของภาคอีสานตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ปลุกฝังให้เด็กเข้าพิพิธภัณฑ์ผ่านกิจกรรม ทัศนศึกษาของโรงเรียนและนันทนาการของครอบครัว พัฒนาสินค้า/บริการ/ของที่ระลึก ปรับปรุงส่งอำนวยความสะดวกให้แหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

๕) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา โดยส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจากการกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิ ธุรกิจการแข่งขันต่างๆ การผลิตอุปกรณ์/ชุดกีฬา/ของที่ระลึก สนามแข่งขันอาหารเสริมและเครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนากีฬาอาชีพทุกระดับ เป็นต้น ส่งเสริมการศึกษาในด้านเวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการธุรกิจกีฬา เพื่อผลิตบุคลากรรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬา สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติรวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

๖) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติในจังหวัดชัยภูมิ เลย นครราชสีมา อุบลราชธานี โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศเพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้เกิดความคุ้มค่าต่อประสบการณ์มากกว่าการท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน สนับสนุนให้คนไทยเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้นเพื่อลดการพึ่งพิงตลาดต่างประเทศ รวมทั้งให้ความรู้นักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและจัดการขยะอย่างถูกวิธี

๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนั้นพัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดี ส่งเสริมการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มตามความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมสงที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

แนวทางการพัฒนา

๑) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ให้แล้วเสร็จตามแผน อาทิ แผนการพัฒนารถไฟความเร็วสูง การ

พัฒนาโครงข่ายรถไฟทางคู่ และโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองตามยุทธศาสตร์แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๕ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

๒) เร่งพัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งภายในให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ อาทิ การพัฒนารถไฟสายใหม่ (บ้านไผ่-นครพนม) โครงการพัฒนาท่าอากาศยานภายในภาค ๖ แห่ง (อุดรธานี อุบลราชธานี บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด นครราชสีมา และขอนแก่น) และขยายถนน ๔ ช่องจราจรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางหลวง

๓) พัฒนาเมืองสำคัญ ขอนแก่น นครราชสีมา ให้เป็นเมืองศูนย์กลาง การค้าการลงทุน การบริการสุขภาพและศูนย์กลางการศึกษา โดยพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเชื่อมโยงกับระบบโครงสร้างพื้นฐานหลักที่เชื่อมโยงระหว่างภาค เร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งรางเบาเมืองขอนแก่น พร้อมทั้งส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและระบบขนส่งอื่น

๔) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพสำคัญ อาทิ เมืองขอนแก่น และบริเวณเมืองชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ เมืองนครพนม เมืองหนองคาย เมืองมุกดาหาร โดยสนับสนุนให้มีการจัดทำโครงการนำร่องที่ใช้แนวทางการจัดรูปแบบประหยัดพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาด่านชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด่านศุลกากรให้เพียงพอสนับสนุนการจัดการด่านพรมแดนแบบเบ็ดเสร็จ CIQ (Customs/Immigration/Quarantine) ได้มาตรฐานสากล เร่งเชื่อมต่อระบบสารสนเทศภายในระหว่างหน่วยงานเพื่อสามารถให้บริการ ณ จุดเดียว (National Single Window) เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนที่มีศักยภาพ

๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ – ปากซัน) เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายเส้นทางคมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความสะดวก ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

๓) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน โดยพัฒนามุกดาหารเป็นพื้นที่นำร่อง เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ นครพนม หนองคาย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน และบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล

๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ (หนองคาย หนองบัวลำภู เลย อุดรธานี บึงกาฬ)

๑) **วิสัยทัศน์ (Vision)** “ศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ และการเกษตรปลอดภัย ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง”

๒) พันธกิจ (Mission)

๑. สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าการลงทุนของภาคเอกชน และSMEs เพื่อให้

ภาคเอกชนและผู้ประกอบกิจการ SMEs มีความเข้มแข็ง มีความสามารถในการแข่งขัน มีการพัฒนาที่เชื่อมโยงจากภาครัฐสู่ภาคเอกชน โดยเน้นการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เป็นหลัก

๒. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนสูงขึ้น ความเหลื่อมล้ำทางสังคมลดลง มุ่งกระจายรายได้พัฒนาแรงงานให้มีทักษะ มีความรู้ มีฝีมือและมีผลิตภาพการผลิตสูงขึ้น ส่งเสริมการท่องเที่ยวและฟื้นฟูอนุรักษ์ วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม สร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสร้างความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร เพื่อให้ประชาชนหลุดพ้นจากความยากจน และสามารถพึ่งพาตนเองได้

๓. พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และการขนส่งสินค้าภาคการเกษตรให้มีความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัยและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในเรื่องของอารยธรรมและประวัติศาสตร์เชื่อมโยงกับวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของชุมชน และให้ชุมชนได้มีบทบาทในการบริหารจัดการได้ร่วมเป็นเจ้าของการท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างยั่งยืน

๔. พัฒนาทุนมนุษย์ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และประชาชน เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้เป็นบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ เป็นแรงงานที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญ เสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว การตลาด การผลิตและการลดต้นทุนการผลิตในภาคการเกษตร

๕. กระจายรายได้สู่ชุมชน ส่งเสริมการตลาด OTOP และวิสาหกิจชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจระหว่างสังคมเมืองกับชุมชน สร้างการพึ่งพาตนเองให้กับชุมชนท้องถิ่นเพื่อหลุดพ้นจากความยากจน

๖. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ ซึ่งเป็นฐานการผลิตของกลุ่มจังหวัดให้สูงขึ้น เพิ่มมูลค่าการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานขยายตัวอย่างต่อเนื่อง สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน สร้างโอกาสในการอาชีพ และสร้างงานและความมั่นคงด้านรายได้ให้กับประชาชน ในพื้นที่และลดการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้าสู่เมืองหลวงและภูมิภาคอื่น

๗. สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและการนำนวัตกรรมมาใช้ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ต่อยอดการผลิต และลดต้นทุนภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ตลอดจนนำมาใช้เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลของระบบนิเวศน์ พัฒนาสู่เกษตรอินทรีย์ ตลอดจนสามารถใช้เทคโนโลยีและความรู้ด้านวิทยาศาสตร์เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๘. ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมคืนความสมบูรณ์ของป่าไม้ แหล่งน้ำ ดิน อากาศ ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ประมง ปศุสัตว์ ปลอดภัยจากสารพิษ รวมทั้งการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าในด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร บนพื้นฐานการบริหารจัดการ ที่มีประสิทธิภาพภายใต้กรอบแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓) เป้าประสงค์รวม

๑) สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจให้มีการขยายตัวมากขึ้น ประชาชนมีรายได้ พึ่งพาตนเองได้ และหลุดพ้นจากความยากจน

๒) ทุกภาคส่วนมีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีและความรับผิดชอบต่อสังคม โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๓) รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มมากขึ้น

๔) เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ โดยเป็นสินค้าเกษตรปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดลอม

๔) ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ การผลิต และการบริการ ที่เป็นมิตรกับ

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

๑. เศรษฐกิจมีการขยายตัวมากขึ้น
๒. ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น
๓. มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์

๑. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น
๒. มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัวที่เพิ่มขึ้น
๓. โรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑

๑. กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยกลไกการตลาด ส่งเสริมการค้าและการลงทุนยกระดับผู้ผลิตผู้ประกอบการ SMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชน ให้มีศักยภาพในการแข่งขันที่สูงขึ้น ควบคู่ไปกับการรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในเรื่องของอารยธรรม

ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และประเพณี ของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มมากขึ้น
๒. ภาคบริการ ธุรกิจโรงแรม ที่พัก และชุมชน มีรายได้เพิ่มมากขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น
๒. อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์กลยุทธ์ที่ ๒

๑. พัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์

๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดที่เป็นจุดขายหรือ Land Mark ของสถานที่ท่องเที่ยว

๓. ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด เพื่อสร้างรายได้ทางด้านการท่องเที่ยวและกระจายรายได้สู่ชุมชนบนเส้นทาง (Routes) การท่องเที่ยว ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : เพิ่มศักยภาพการผลิตทางการเกษตรและการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อการ

แข่งขัน

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม มีการขยายตัวมากขึ้น
๒. แปลง/ฟาร์มผลผลิตทางการเกษตรที่ปลอดภัยต่อเกษตรกรและผู้บริโภคมีจำนวนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม มีการขยายตัวมากขึ้น
๒. จำนวนแปลง/ฟาร์มผลผลิตทางการเกษตรสำคัญที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP (Good Agriculture Practices) เพิ่มขึ้น

Agriculture Practices) เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรเพื่อสนับสนุนเกษตรกร ประมง และปศุสัตว์ ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน
๒. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิต แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ส่งเสริมการตลาด และยกระดับภาคการเกษตรเกษตรสู่การเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ

๑. **วิสัยทัศน์** ศูนย์กลางยางพารา การเกษตรก้าวหน้า การค้าอินโดจีน และท่องเที่ยววิถีชีวิต
ลุ่มน้ำโขง

๒. พันธกิจ

๒.๑ พัฒนาระดับการผลิตและการแปรรูปยางพาราและการเกษตรกรรม ด้วยนวัตกรรมเทคโนโลยี ให้ได้มาตรฐานสากลเพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน ในอนุภาคลุ่มน้ำโขง

๒.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีมาตรฐานอย่างเป็นระบบ เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของเมืองและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๒.๓ พัฒนาและส่งเสริมการค้าชายแดน พัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยววิถีชีวิต
ลุ่มน้ำโขง

๒.๔ พัฒนาระดับคุณภาพชีวิตคน

๓. **เป้าประสงค์** เพิ่มรายได้จากยางพารา ภาคการเกษตร การค้า การลงทุน และการ
ท่องเที่ยว

๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายรวม

๔.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕

๔.๒ รายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๕

๔.๓ มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

กลยุทธ์ตามประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตยางพาราครบวงจรและพัฒนาระบบ เกษตรกรรม
ยั่งยืน

๑.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการผลิตยางพาราและการเกษตรกรรม ด้วยนวัตกรรมเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และ การบริหารจัดการด้านการตลาด

๑.๒ การพัฒนากระบวนการผลิต การบริหารจัดการ และการแปรรูป ยางพาราและสินค้า/
ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

๑.๓ การพัฒนาศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

๑.๔ การส่งเสริมระบบเกษตรกรรมยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า
และการลงทุน

๒.๑ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการ
เจริญเติบโต ของเมืองและเชื่อมโยงการค้า การลงทุน

๒.๒ บูรณาการความร่วมมือด้านการค้า การลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้านในอนุภาคลุ่มน้ำโขง

๒.๓ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

๒.๔ การพัฒนาผู้ประกอบการ การบริหารจัดการด้านสินค้า การบริการ และการตลาด
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม และพลังงานอย่างยั่งยืน

๓.๑ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับ การ
 ท่องเที่ยว

๓.๒ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและพลังงานอย่างยั่งยืน

๓.๓ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

๓.๔ ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีเพื่อส่งเสริมท่องเที่ยว
 วิถีชีวิตอารยธรรมลุ่มน้ำโขง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคน สังคม และความมั่นคงสู่สังคมสงบสุข

๔.๑ พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยด้านการศึกษา แรงงาน สาธารณสุข
 สังคม ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้สูงอายุ

๔.๒ การเสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน การบูรณาการบริหารจัดการ พื้นที่
 ชายแดนและการป้องกันปราบปรามภัยคุกคามด้านความมั่นคง

๔.๓ การขับเคลื่อนและขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาและยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐ

๕.๑ การเสริมสร้างกลไกและพัฒนาสมรรถนะในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๕.๒ ส่งเสริมพัฒนาและยกระดับนวัตกรรมบริการประชาชนด้วยระบบดิจิทัล และ
 เทคโนโลยีที่ทันสมัยมุ่งสู่ความเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดบึงกาฬ

๑) วิสัยทัศน์ อปท. ในเขตจังหวัดบึงกาฬ (Vision)

"ท้องถิ่นน่าอยู่ ท่องเที่ยวก้าวหน้า ประชาชนอยู่ดี มีความสุข อย่างยั่งยืน"

พันธกิจ

พันธกิจที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณูปโภคระบบ
 สาธารณูปการ พลังงานทดแทน และการผังเมืองให้ได้มาตรฐานมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการขยายตัวของ
 เมืองในอนาคตและเศรษฐกิจของท้องถิ่น

พันธกิจที่ ๒ ส่งเสริมการสร้างรายได้ และพัฒนาศักยภาพของคนในครอบครัวและชุมชนให้เข้มแข็ง
 สามารถพึ่งตนเองได้ ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีส่งเสริมการ
 ท่องเที่ยว การกีฬา เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

พันธกิจที่ ๔ พัฒนาระบบการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศ และสาธารณสุข ตลอดจนอนุรักษ์
 ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาของท้องถิ่น

พันธกิจที่ ๕ สร้างระบบบริหารจัดการที่ดี โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการวางแผน
 พัฒนา การตรวจสอบ ติดตามประเมินผล เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารงานและงบประมาณ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การผังเมือง การบริหารจัดการน้ำ และส่งเสริมพลังงานทดแทน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการเกษตร อาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยว กีฬา นันทนาการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศ สาธารณสุขตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาของท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระดับการบริหารจัดการภาครัฐ

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง

๑) วิสัยทัศน์ “สังคมโพธิ์หมากแข้งอยู่เย็นเป็นสุข ด้วยวิถีชีวิตพอเพียง”

๒) ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและการกีฬา
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านระบบการบริหารจัดการที่ดี

๓) เป้าประสงค์

- ๓.๑ พัฒนาการศึกษให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง เป็นธรรมและมีคุณภาพ
- ๓.๒ พุทธศาสนามีความเจริญรุ่งเรืองและมั่นคง ประชาชนมีคุณธรรมและจริยธรรมสูงขึ้น
- ๓.๓. อนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๓.๔. มีระบบนิเวศที่ดีขึ้น มีการกำจัดขยะที่ถูกวิธี และมีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคที่สะอาด
- ๓.๕. พัฒนากลุ่มอาชีพ กลุ่มมวลชน กลุ่มเยาวชน และกลุ่มต่างๆ ให้มีความเข้มแข็ง มีการบริหารงานที่ดี สามารถ สร้างอาชีพและรายได้ให้ชุมชนและครอบครัว
- ๓.๖. เศรษฐกิจดี ราษฎรมีอาชีพ และรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต
- ๓.๗. ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยแข็งแรงดี มีการป้องกันโรคและควบคุมโรคที่ถูกวิธี
- ๓.๘ พัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- ๓.๙ เด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ทุพพลภาพและผู้พิการได้รับการช่วยเหลืออย่างทั่วถึง
- ๓.๑๐ มีการพัฒนาการกีฬา นันทนาการ ให้ประชาชนสนใจเล่นกีฬา เพื่อส่งเสริมให้มีสุขภาพที่ดี มีความสามัคคี

๓.๑๑ ระบบประปา ระบบชลประทาน เส้นทางคมนาคมขนส่ง การติดต่อสื่อสาร ระบบไฟฟ้า มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล และการให้บริการสาธารณะมีความสะดวกรวดเร็วขึ้น

๓.๑๒ บ้าน วัด โรงเรียน มีการประสานความร่วมมือกันเป็นอย่างดีในทุกๆด้าน

๓.๑๓ ประชาชนห่างไกลจากยาเสพติดทุกชนิด

๔) ตัวชี้วัด

๔.๑ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการบริการสาธารณะให้ได้มาตรฐาน เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

: ร้อยละของประชาชนที่มีน้ำบริโภคอุปโภคน้อย

: ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนต่อการพัฒนา

๔.๒ ส่งเสริมพัฒนาทางการศึกษา สาธารณสุข และสังคมให้มีคุณภาพ อนุรักษ์และสืบสาน ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการพัฒนาทางการศึกษา

: ร้อยละของประชาชนที่ไม่ได้รับการบริการด้านสาธารณสุข

: ร้อยละประชาชนที่พึงพอใจต่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.๓ ส่งเสริมพัฒนาคนและชุมชน พัฒนาการเกษตร และเศรษฐกิจในระดับครัวเรือน/ชุมชน สร้างพัฒนาเครือข่ายแหล่งเรียนรู้ ให้เข้มแข็ง โดยยึดแนวทางพระราชดำริ “เศรษฐกิจแบบพอเพียง” สามารถพึ่งพาตนเองได้

- ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคนและชุมชน
: ร้อยละของประชาชนที่สามารถพึ่งพาตนเองได้
: ระดับความสำเร็จของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

๔.๔ ส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผนพัฒนา ร่วมตรวจสอบ และความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของสังคมในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารการปกครอง

- ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการพัฒนาท้องถิ่นโดยประชาชนมีส่วนร่วม
: ร้อยละของประชาชนพึงพอใจต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนา

๔.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนการ มุ่งพัฒนาหมู่บ้าน/ตำบล ให้เป็นชุมชนน่าอยู่ สร้างความสงบ สร้างชุมชนให้สวยงาม สร้างความมั่นคง แก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน พัฒนาให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และเป็นเจ้าบ้านที่ดีแก่นักท่องเที่ยว

- ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่และปลอดภัย
: ร้อยละของการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่
: จำนวนครั้ง(ต่อปี)ที่ชุมชนได้เป็นเจ้าบ้านต้อนรับนักท่องเที่ยว

๔.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาการบริหารจัดการและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพ และสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น

- ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการพัฒนาการจัดการและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
: จำนวนกิจกรรมที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
: ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการร่วมสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

๔.๗ พัฒนาการบริหารงานตามหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีการพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติงานควบคู่กับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ธรรมภิบาล สร้างและพัฒนานวัตกรรมเพื่อการการบริหารจัดการที่ดี

- ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการพัฒนาองค์กร
: จำนวนของเจ้าหน้าที่ได้รับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง
: จำนวนครั้ง(ต่อปี)ของกิจกรรม/โครงการพัฒนาบุคลากรในหน่วยงาน

๕. คำเป้าหมาย

๕.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
๒. ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๓. ครัวเรือนมีไฟฟ้า และน้ำ ใช้อย่างเพียงพอร้อยละ ๑๐๐

๕.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการเกษตรและพัฒนาคุณภาพชีวิต

๑. ประชาชนในพื้นที่ได้รับความรู้ในการทำการเกษตรและกลุ่มอาชีพสามารถดำเนินการแบบเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้น

๒. ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๓. ประชาชนรู้วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดต่อและโรคระบาดอื่นมากขึ้น

๔. เด็กนักเรียนสามารถมีทักษะในการเรียนรู้ และมีอุปกรณ์การศึกษาที่ทันสมัยมากขึ้น

๕.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการพาณิชย์ การลงทุน การท่องเที่ยวและกีฬา

๑. ประชาชนได้รับการส่งเสริมการลงทุน การค้าในชุมชนมากขึ้น

๒. เกษตรกรมีความรู้ในการประกอบอาชีพเพิ่มมากขึ้น

๓. ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มมากขึ้น

๔. นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น

๕. ประชาชนได้รับการส่งเสริมการแข่งขันกีฬามากขึ้น

๕.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบ

เรียบง่าย

๑. ประชาชนสามารถป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนได้มากขึ้น

๒. ประชาชนรู้วิธีในการป้องกันตนเองและครอบครัวให้ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของ

เพิ่มมากขึ้น

๓. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น

๔. ประชาชนรู้จักประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพเพิ่มมากขึ้น

๕.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

สิ่งแวดล้อม

๑. ประชาชนมีจิตสำนึกในการจัดการทรัพยากรและฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

๒. ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างรู้คุณค่ามากขึ้น

๓. ประชาชนสามารถกำจัดขยะ แยกขยะ และบำบัดน้ำเสียอย่างถูกวิธีเพิ่มมากขึ้น

๕.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑. มีกิจกรรมที่หลากหลายประชาชนสามารถร่วมสืบสานศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้มากขึ้น

๒. ประชาชนมีส่วนร่วมและร่วมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาก

ขึ้น

๕.๗ ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านระบบการบริหารจัดการที่ดี

๑. บุคลากรในหน่วยงานได้รับการฝึกอบรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๒. มีการจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานอย่างน้อย ๓ กิจกรรมขึ้นไป

๓. บุคลากรมีความพึงพอใจต่อผลการปฏิบัติงานและได้รับการส่งเสริมและสร้างกำลังใจใน

การปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๖. กลยุทธ์

๖.๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน ท่อระบายน้ำ และรางระบายน้ำ

กลยุทธ์ที่ ๒ สาธารณูปโภค(พัฒนาระบบไฟฟ้าและระบบประปา)

๖.๒ ด้านการเกษตรและพัฒนาคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๑ สนับสนุนสวัสดิการสังคมและการสังคมสงเคราะห์ให้ทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนางานสาธารณสุข

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนางานการเกษตร

๖.๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

- กลยุทธ์ที่ ๑ จัดระเบียบในชุมชน ให้สงบเรียบร้อย ปลอดภัย
- กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคมอยู่เย็นเป็นสุข
- กลยุทธ์ที่ ๓ ปรองดองและแก้ไขป้องกันปัญหาเสพติด

๖.๔ การพัฒนาด้านการพาณิชย์ การลงทุน การท่องเที่ยวและกีฬา

- กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาการพาณิชย์ การลงทุน
- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาวิธีการท่องเที่ยวในทุกด้าน
- กลยุทธ์ที่ ๓ สนับสนุนการแข่งขันกีฬาของเด็ก เยาวชนและประชาชน

๖.๕ ด้านการบริหารจัดการและ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

- กลยุทธ์ ๑ บริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมในชุมชน
- กลยุทธ์ ๒ สร้างจิตสำนึกที่ดีในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- กลยุทธ์ ๓ บำบัดและการกำจัดขยะที่ถูกต้อง

๖.๖ ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- กลยุทธ์ ๑ การสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน

๖.๗ การพัฒนาด้านระบบการบริหารจัดการที่ดี

- กลยุทธ์ ๑ การบริหารจัดการและพัฒนาองค์กรและบุคลากรในหน่วยงาน
- กลยุทธ์ ๒ พัฒนาความสามารถบุคลากรควบคู่ไปกับคุณธรรมจริยธรรม
- กลยุทธ์ ๓ นวัตกรรมในการปฏิบัติงานและบริหารองค์กร

๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- ๑) การพัฒนาชุมชนให้หน้าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
- ๒) การส่งเสริมการท่องเที่ยวในตำบลโพธิ์หมากแข้ง โดยส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อสร้างอาชีพและรายได้ของชุมชน
- ๓) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ๔) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน
- ๕) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
- ๖) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๘) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

เพื่อขับเคลื่อนวิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนตำบลตำบลโพธิ์หมากแข้ง ให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์จังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบึงกาฬ ดังแผนภาพต่อไปนี้

(๓) การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา	จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
ด้านเศรษฐกิจ	<p>จุดแข็ง (S)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเกษตรที่เป็นฐานหลักที่สามารถรองรับวิกฤตเศรษฐกิจได้ เป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญ - มีภูมิประเทศและภูมิอากาศรวมทั้งสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การทำเกษตร - มีโครงสร้างการคมนาคมขนส่งสามารถติดต่อได้ตลอดพื้นที่ทั้งจังหวัด มีถนนสายหลักตัดผ่าน - มีสินค้าการเกษตรของตำบลและพื้นที่ใกล้เคียง เช่น ยางพารา เมล็ดพันธุ์ข้าว และปุ๋ยอินทรีย์เคมี เป็นต้น <p>โอกาส (O)</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติภูลังกา เช่น ถ้ำนาคา น้ำตกตาดวิมานทิพย์ น้ำตกกินรี ฯ - รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนการปลูกพืชทดแทนพลังงาน เช่น ปาล์มน้ำมัน - ภาวะวิกฤตด้านอาหารโลกทำให้รัฐบาลให้ความสนใจและสนับสนุนส่งเสริมการปลูกพืชที่เป็นอาหารเพิ่มมากขึ้น 	<p>จุดอ่อน (W)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขาดการจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติ - ขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งเพื่อร่วมกันเป็นกลุ่มผู้ผลิต - ปัญหาหนี้สินของเกษตรกร <p>อุปสรรค (T)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในระดับประเทศ ภูมิภาคส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	<p>จุดแข็ง (S)</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น - ประชาชนมีส่วนร่วมในการสืบสานวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น - มีศาสนาเป็นศูนย์รวมจิตใจ ประชาชนมีจิตใจโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ - มีสถานศึกษาในระดับประถมศึกษาและขยายโอกาสในตำบลที่มีความพร้อมมีศักยภาพในการจัดการศึกษา - มีวัดเป็นสถานที่ที่สามารถพัฒนาและเสริมสร้างความพร้อมให้เป็นแหล่งวัฒนธรรม - มีปราชญ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นจำนวนมากที่มีศักยภาพในการพัฒนา 	<p>จุดอ่อน (W)</p> <ul style="list-style-type: none"> - คนบางกลุ่มขาดจริยธรรม คุณธรรม ขาดระเบียบวินัย - ค่านิยมยึดติดกับวัตถุสิ่งของและบริโภคฟุ่มเฟือยแพร่กระจายเพิ่มมากขึ้น

แนวทางการพัฒนา	จุดแข็ง/โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
<p>ด้านการศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม(ต่อ)</p>	<p>โอกาส (O)</p> <ul style="list-style-type: none"> - พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติจะทำให้ภายในจังหวัดมีการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นต่างๆในเขตจังหวัด - พ.ร.บ.กระจายอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ให้ อบต. มีอำนาจหน้าที่จัดการศึกษา - รัฐบาลสนับสนุนให้แต่ละท้องถิ่นมีบทบาทในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู เผยแพร่ ถ่ายทอดวัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น - ภายในจังหวัดมีการศึกษาทุกระดับ 	<p>อุปสรรค (T)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สื่อต่างๆ เช่น โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต เข้ามีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชน ทำให้กระแสบริโภคนิยมและวัตถุนิยมรุนแรงมากขึ้น ทำลายวิถีชีวิตดั้งเดิมของประชาชน
<p>ด้านโครงสร้างพื้นฐาน</p>	<p>จุดแข็ง (S)</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีโครงข่ายการคมนาคมที่สามารถติดต่อได้ตลอดทั้งท้องถิ่น อำเภอและจังหวัด <p>โอกาส (O)</p> <ul style="list-style-type: none"> - พ.ร.บ.การกระจายอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้ทำให้ อบต. มีรายได้เพิ่มขึ้นในการนำไปพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรวมทั้งด้านอื่น ๆ 	<p>จุดอ่อน (W)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เป็นไปอย่างล่าช้า เพราะมีงบประมาณจำกัดในการนำไปพัฒนา - ขาดแคลนแหล่งน้ำขนาดใหญ่สำหรับนำไปผลิตน้ำประปา <p>อุปสรรค (T)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สภาพภูมิประเทศ ความเปลี่ยนแปลงจากสภาวะโลกร้อน การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรงมากขึ้นส่งผลกระทบต่อระบบโครงสร้างพื้นฐาน ทำให้ถนนชำรุดเสื่อมโทรมเร็วกว่าปกติ

แนวทางการพัฒนา	จุดแข็ง/โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
ด้านสาธารณสุข	<p>จุดแข็ง (S)</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและอาสาสมัครสาธารณสุขที่มีศักยภาพ และมีอาสาสมัครสาธารณสุขดีเด่น ในระดับชาติ สามารถให้บริการด้านสาธารณสุขแก่ประชาชนได้ดีในระดับหนึ่ง - มีหน่วยปฏิบัติการกู้ชีพกู้ภัยของ อบต.ที่มีศักยภาพในการให้บริการประชาชน <p>โอกาส (O)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนสามารถเข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลได้ง่าย เนื่องจากเป็นพื้นที่ไม่ห่างไกล 	<p>จุดอ่อน (W)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนบางกลุ่มไม่ใส่ใจสุขภาพอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อม
ด้านพัฒนาการเมืองและการบริหาร	<p>จุดแข็ง (S)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนมีความตื่นตัวและมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น มีการรวมกลุ่มในชุมชน - ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมือง - มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาให้บริการอย่างรวดเร็ว ถูกต้องและเป็นธรรม - ผู้นำมีความรู้ความสามารถ มีภาวะความเป็นผู้นำ มีศักยภาพในการบริหารงาน - ประชาชนมีความจริงจังในการทำงาน มีความเป็นตัวของตัวเองสูง <p>โอกาส (S)</p> <ul style="list-style-type: none"> - รัฐบาลเน้นการให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชน ส่งเสริมการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นและเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมของประชาชน 	<p>จุดอ่อน (W)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนยังขาดความรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับประชาชน - ขาดบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ความสามารถในบางสาขาของงาน

แนวทางการพัฒนา	จุดแข็ง/โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
ด้านพัฒนาสังคม	<p>จุดแข็ง (S)</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีองค์กรชุมชน เช่น กรรมการหมู่บ้าน กลุ่มสตรี อสม./กองทุนหมู่บ้าน/ อปพร./ กองทุนสวัสดิการชุมชน ฯลฯ <p>โอกาส (O)</p> <ul style="list-style-type: none"> - พ.ร.บ.กระจายอำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้ให้อำนาจหน้าที่ อบต. ในการจัดบริการสาธารณะทางด้านสวัสดิการสังคมและพัฒนาชุมชนกว้างขวางมากขึ้น - นโยบายรัฐบาลในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจัง ซึ่งถือเป็นวาระแห่งชาติ 	<p>จุดอ่อน (W)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - ปัญหาการพนัน - กลุ่มองค์กรต่างๆ ไม่เข้มแข็ง - การแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<p>จุดแข็ง (S)</p> <p>สภาพแวดล้อมยังมีสภาพที่ดีเนื่องจากยังไม่มีอุตสาหกรรมและชุมชนยังไม่หนาแน่น</p> <p>โอกาส (O)</p> <p>รัฐบาลมีนโยบายและให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงการป้องกัน และแก้ไขปัญหาสภาพแวดล้อม</p>	<p>จุดอ่อน (W)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนขาดจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - การใช้ทรัพยากรไม่คุ้มค่า ฟุ่มเฟือย